

opkræve en kildeskat på op til 15 pct. af udbyttets bruttobeløb.

Protokollen ændrer artikel 10, stk. 2. Kildestaten kan beskatte udbytte, men skatten må ikke overstige 15 pct. af udbyttets bruttobeløb, hvis modtageren af udbyttet er hjemmehørende i den anden stat. Kildestaten må dog ikke beskatte udbytte, som et selskab i denne stat udlodder til et selskab, der er hjemmehørende i den anden stat og ejer mindst 25 pct. af kapitalen i det udbyttebetalende selskab. Fritagelsen er begrænset af de nærmere vilkår, som måtte være fastsat i kildestatens lovgivning, fx om at moderselskabet skal have ejet denne mindsteandel af datterselskabet i en bestemt mindsteperiode.

Stk. 3 definerer, hvad der skal forstås ved udbytte ved anvendelsen af artikel 10. Det fremgår heraf, at udbytte ud over den gængse forståelse af begrebet også omfatter »indkomst - - - der er undergivet samme behandling som indkomst fra aktier i henhold til skatelovgivningen i den stat, hvori det udbyttebetalende selskab er hjemmehørende.« Det er præciseret, at udtrykket »udbytte« også kan omfatte indkomst, som er betalt i form af renter. Uden præciseringen ville dette alligevel fremgå af reglen om »samme behandling som indkomst fra aktier«.

Protokollens artikel 7

Protokollen ændrer overenskomstens artikel 11 om renter, der hidrører fra den ene stat (kildestaten) og betales til en person, der er hjemmehørende i den anden stat (bopælsstaten).

Den gældende overenskomst fordeler beskatningsretten til renterne mellem bopælsstat og kildestat. Efter stk. 1 kan renterne som udgangspunkt beskattes i den stat, hvor modtageren er hjemmehørende (bopælsstaten). Efter stk. 2 kan renterne også beskattes i den stat, hvor de opstår, dvs. i kildestaten, men skatten må ikke overstige 15 pct. af rentebeløbet. Den praktiske betydning af artikel 11 formindskes dog af definitionen af »renter« i stk. 3, idet begrebet ikke omfatter renter af forretningsmæssige lån, som skyldes kredit med betaling af varer, produkter eller tjenesteydelser, som et foretagende i den ene stat leverer til en person i den anden stat, renter mellem to bankforetagender i de to stater samt renter af pengeindskud i bankforetagender (herunder offentlige låneinstitutioner), bortset fra indskud mod ihændehaverpapirer.

Princippet om delt beskatningsret mellem bopælsstat og kildestat svarer til OECD-modellen, hvor kildestaten dog højst kan beskatte med 10 pct. af rentens bruttobeløb, og hvor der ikke er tilsvarende begræns-

ninger i de rentebetalinger, der er omfattet af kildestatens beskatningsret.

Fra dansk side ønsker vi en ren bopælsstatsbeskatning, så kildestaten ikke kan beskatte. Dette hænger bl.a. sammen med, at kildestaten typisk beskatter en rente på grundlag af dens bruttobeløb. Bruttobeskatning kan medføre u hensigtsmæssige resultater i nogle tilfælde, især for så vidt angår renter, som en person i den ene stat (kildestaten) betaler til et foretagende fra den anden stat, som selv har optaget et lån for at kunne yde kredit til den pågældende person. Hvis den rente, som foretagendet modtager fra personen i kildestaten, balancerer med den rente, som foretagendet selv skal betale, er der ingen fortjeneste. Hvis kildestaten alligevel opkræver skat af rentebetalingen fra denne stat, vil det medføre en ekstra belastning. I bopælsstaten sker beskatningen derimod typisk på grundlag af rentens nettobeløb, således at de nævnte u hensigtsmæssige virkninger undgås.

Protokollen fastholder alligevel dens nuværende regel om delt beskatningsret mellem kildestat og bopælsstat, men kildestatens skat nedsættes dog til højst 10 pct. (svarende til OECD-modellen). Den praktiske betydning af kildestatens beskatningsret for renter er dog reduceret, idet den som nævnt i vidt omfang ikke omfatter erhvervs mæssige rentebetalinger.

Protokollens artikel 8

Protokollen ændrer overenskomstens artikel 13 om fortjeneste ved afståelse af formuegenstande, for så vidt angår aktiver, der anvendes ved kulbrinte virksomhed. Ændringen er nærmere omtalt under protokollens artikel 11.

Protokollens artikel 9

Protokollen ændrer overenskomstens artikel 16 om bestyrelses honorar.

Den hidtil gældende artikel 16 er opdelt i stk. 1 om honorar fra et belgisk selskab, stk. 2 om honorar fra et dansk selskab og stk. 3 om honorar fra et fast driftssted i en af de to stater.

Den tilsvarende bestemmelse i OECD-modellen går ud på, at når en person, der er bosat i den ene stat, modtager bestyrelses honorar eller lignende vederlag som medlem af bestyrelsen i et selskab i den anden stat, kan denne anden stat beskatte honoraret.

Den ny artikel 16 er skrevet med udgangspunkt i OECD-modellens bestemmelse, dog således at reglen også gælder for honorar mv. fra et selskabs bestyrelse eller lignende organ. For et dansk selskab kan det lignende organ være et repræsentantskab.

På belgisk initiativ skal artikel 16 også omfatte vederlag for en persons udøvelse af funktioner for et sel-